

A MAGYAR KÖZLÖNY MELLÉKLETE
2019. december 5., csütörtök

Tartalomjegyzék

III. Kormányrendeletekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás a vízgazdálkodási tárgyú kormányrendeletek módosításáról szóló 286/2019. (XII. 4.) Korm. rendelethez	448
Végső előterjesztői indokolás a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet módosításáról szóló 287/2019. (XII. 4.) Korm. rendelethez	450

III. Kormányrendeletekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

a vízgazdálkodási tárgyú kormányrendeletek módosításáról szóló 286/2019. (XII. 4.) Korm. rendelethez

A rendeletmódosítás fő célja

- a) egyrészt a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 45. § (7c) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a VIZEK rendszer informatikai alkalmazása működésének szabályozása, illetve az üzemeltető meghatározása;
- b) másrészt a vízjogi engedélyezési eljárás egyszerűsítése a mezőgazdasági vízhasználat tekintetében;
- c) harmadrészt az engedélyezési tapasztalatok alapján a termelők által alig igényelt egyynári öntözési engedély helyett az egyszerűsített öntözési vízhasználat intézményének bevezetése.

A 72/1996. (V. 22.) Korm. rendelet módosítása – a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény (Vgtv.) 45. § (7c) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján – a VIZEK rendszer egyes moduljainak működését is szabályozza, rögzítve azok funkcióit, valamint meghatározza a vízügyi engedélyezési eljárásban részt vevők kötelezettségeit az elektronikus felület használata során. A VIZEK rendszer alkalmazására vonatkozó szabályozás meghatározza az informatikai rendszer üzemeltetőjét.

A VIZEK rendszer elektronikus felület működésével összhangban a vízgazdálkodási feladatokkal összefüggő alapadatokról szóló 178/1998. (XI. 6.) Korm. rendelet módosítása a vízgazdálkodási adatgyűjtéssel kapcsolatos államigazgatási, illetve önkormányzati nyilvántartási feladatokat pontosítja.

A VIZEK rendszerben egységes vízügyi objektum- és műszaki nyilvántartó rendszer lett kialakítva. A nyilvántartások alapját szabályozó 178/1998. (XI. 6.) Korm. rendelet módosítása ezért aktualizálja a vízgazdálkodási alapadat meghatározását, mivel a vízgazdálkodási feladatokhoz ma már elengedhetetlen a téradatok térinformatikai adatbázisokban történő rendezése, nyilvántartása, kezelése, továbbá társadalmi szinten is elvárásként jelentkezik az ilyen típusú információk szolgáltatása, elérhetővé tétele.

A jogszabály-módosítás tartalmazza a vízgazdálkodási objektum fogalmának pontosítását is, ugyanis a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény hatálya alá tartozó minden vízgazdálkodási tevékenység nyilvántartásba kerül a Vízgazdálkodási Információs Rendszerben (VIZIR), így a teljeskörűséghez a vízhasználatok és vízimunkák azonosítása is szükséges. A vízgazdálkodási objektumok informatikai értelemben vett nyilvántartási objektumok, amelyek lehetnek olyan tevékenységek is, amelyek esetében nem létesül vízállásirányítási, de a nyilvántartás szükséges.

A VIZEK rendszer minden vízgazdálkodási tevékenységre kiterjed, ezért a 178/1998. (XI. 6.) Korm. rendelet módosítása az adatköröket nem szűkíti le az állami tulajdonban álló vizekre és közcélú vízállásirányítási rendszerekre. A módosítás következtében a 178/1998. (XI. 6.) Korm. rendelet 1. mellékletében szereplő adatok gyűjtésének eredménye is egy időszakra rendeződik, egyidejűleg – tartalmi változtatás nélkül – új azonosító nevet kaptak az egyes adatgyűjtések, aminek célja az ügyfelek és az igazgatási szervek közötti kommunikáció támogatása.

A vízgazdálkodási hatósági jogkör gyakorlásáról szóló 72/1996. (V. 22.) Korm. rendelet módosítása az ügyfelek adminisztrációs terheinek csökkentése érdekében lehetővé teszi a mezőgazdasági célú vízhasználatot biztosító felszíni vízállásirányítási bejelentés alapján történő (tehát vízjogi engedély nélküli) megszüntetését.

A bejelentés intézményének bevezetése kapcsán a környezet korábban már elért, jogszabályban biztosított védelmi szintje fenntartható a felszíni vizek vízállásirányítási bejelentésére vonatkozóan az új szabályozás alkalmazása során is. A vízügyi hatóságnak ugyanis meg kell vizsgálnia a bejelentés tartalmát, és ha azt elfogadja, a bejelentés tudomásulvételét írásban közli a bejelentővel. Ha a vízügyi hatóság nem fogadja el a bejelentést a megadott tartalommal, tájékoztatja az ügyfelet a megszüntetési engedélyezési eljárás indoklásáról és a szükséges eljárási cselekményekről. A bejelentő a vízállásirányítási bejelentés hatósági tudomásulvételét igazoló irat kézhezvételét követően szüntetheti meg. Ezzel a vízügyi hatóság számára a beavatkozás lehetősége a bejelentés intézményének alkalmazása során is biztosított.

A bejelentés tekintetében a jogszabályban meghatározott eljárásban ugyanaz a hatósági garanciarendszer érvényesül, mint a rendeletmódosítás előtti engedélyezési eljárásban. Ezáltal az Alkotmánybíróság környezetjogi gyakorlatában megjelenő elővigyázatosság elvére a jogalkotó figyelemmel van, és annak érvényt szerez.

Az új szabályozás tehát a környezet védelmi szintjét nem változtatja meg, csak az ügyfelek bürokratikus terheit könnyíti. A bejelentőnek ugyanis nem kell az egyes felszíni vízelékesítmények megszüntetéséhez vízjogi megszüntetési engedélyezési eljárást kezdeményeznie.

A felszíni vízelékesítmény bejelentés alapján történő megszüntetésének hatósági kontrollját biztosítja továbbá, hogy a vízügyi hatóság a bejelentés tudomásulvételétől számított egy éven belül helyszíni ellenőrzést végez, amelynek eredményét hatósági nyilvántartásban dokumentálja, és szükség esetén vízjogi kötelezés kiadásával intézkedik a jogellenes állapot megszüntetése érdekében.

A 72/1996. (V. 22.) Korm. rendeletben pontosítani indokolt a Központi Vízföldtani Adattárát működtető Magyar Bányászati és Földtani Szolgálat (MBFSZ) részére a kivitelező által átadandó, a vízjogi üzemeltetési engedélyhez csatolandó vízföldtani dokumentáció elkészítéséhez szükséges, jogszabályban meghatározott adatok körét az egyértelmű jogalkalmazás érdekében. E jogszabály-módosítás során új kötelezettség nem keletkezik. A jogszabály módosítása egyidejűleg deregulációt is tartalmaz, mert a kivitelezőnek az MBFSZ számára nem kell átadnia a vízjogi engedélyezési eljárást megelőzően az eddig kötelezően csatolandó fúrás nap jelentést.

A vízgazdálkodási hatósági jogkör gyakorlásáról szóló 72/1996. (V. 22.) Korm. rendelet további módosítása értelmében a VIZEK rendszer elektronikus felületén keresztül a vízügyi igazgatóság a vízügyi objektumazonosítási nyilatkozattal egyidejűleg állítja ki a vízkészletek rendelkezésére állásáról szóló vagyongazdálkodási hozzájárulást, a vagyongazdálkodásban lévő ingatlan használatára vonatkozó hozzájárulását vagy az egyéb szakigazgatási tevékenységével összefüggő nyilatkozatot (pl. milyen mértékadó árvízszintet kell figyelembe venni a tervezésnél, stb.) is, és e nyilatkozatokat a VIZEK rendszer elektronikus felületére a vízügyi igazgatóság tölti fel. Így a vagyongazdálkodási hozzájárulás a vízügyi hatóság rendelkezésére áll majd, azt nem kell a vízjogi engedélyezési eljárásban az ügyféltől kérnie.

A VIZEK rendszer lényegi eleme, hogy abban a vízjogi engedélyezési eljárás indulásakor már rendelkezésre áll az eljáráshoz szükséges minden dokumentum és adat. Az informatikai fejlesztés csak a megfelelő dokumentumok megléte esetén teszi lehetővé az engedélyezési eljárás megindítását.

A 72/1996. (V. 22.) Korm. rendelet módosításának célja még, hogy a vízgazdálkodási hatósági hatáskörében eljáró települési önkormányzat jegyzőjének engedélyezése alól 500 m³/év kibocsátási mennyiség alatt a CE megfeleléségi jelöléssel rendelkező egyedi szennyvíztisztító berendezések kikerüljenek, és csak az e berendezések által kibocsátott tisztított szennyvíz elszikkasztása maradjon engedélyköteles, jegyzői hatáskörben.

A vizek hasznosítását, védelmét és kártételeinek elhárítását szolgáló tevékenységekre és létesítményekre vonatkozó általános szabályokról szóló 147/2010. (IV. 29.) Korm. rendelet módosítása az egynyári öntözési engedély helyett bevezeti az egyszerűsített öntözési vízhasználat intézményét. Az elmúlt évek engedélyezési tapasztalatai alapján ugyanis az egynyári öntözés intézményét a termelők a gyakorlatban elvétve vették igénybe. Ezért célszerű e jogintézmény helyett bevezetni az egyszerűsített öntözési vízhasználat kategóriát, amely lehetővé tenné a mobil öntözőberendezéssel történő vízhasználatot felszíni vízből, ideiglenes vízkivételi művel, 100 ha alatti öntözendő terület esetében, vízelékesítménynek minősülő telepített öntözővíz-hálózat nélkül. Az öntözővíz kijuttatása így vízjogi engedélyhez nem kötött öntözési technika vagy öntözőberendezés működtetésével valósul meg.

Az egyszerűsített öntözési vízhasználat jogintézményének várhatóan széles körű alkalmazása során nem szükséges vízjogi megszüntetési engedélyt kérni az öntözési tevékenység megszüntetését követően.

A 147/2010. (IV. 29.) Korm. rendelet módosításának célja még, hogy a tulajdonos az egyedi szennyvíztisztító létesítmények egyedi telepítése esetén 500 m³/év kibocsátási mennyiség alatt is végezzen az egyedi szennyvízkezelő létesítmény által kibocsátott tisztított szennyvízre meghatározott határértékek tekintetében mintavételt és analitikai vizsgálatot a létesítési engedélyezési eljárás alkalmával, majd ezt követően háromévente, és a vizsgálat eredményéről a települési jegyzőt tájékoztassa. E monitoring indoka az Európai Bizottság környezetvédelmi tárgyú kötelezettség-szegési eljárásban közölt véleménye.

Egyidejűleg a vízgazdálkodásról szóló törvénnyel való terminológiai összhang érdekében a 147/2010. (IV. 29.) Korm. rendelet 2. § 20. pontja szerinti másodrendű árvízvédelmi mű fogalma nem terjedhet ki a szükségtározó

töltéseire. Másrészt indokolatlan a vízgazdálkodásról szóló törvényben és a 147/2010. (IV. 29.) Korm. rendeletben az árvízcsúcs-csökkentő tározó fogalmát párhuzamosan szabályozni, ezért a 147/2010. (IV. 29.) Korm. rendeletből e fogalmat hatályon kívül kell helyezni.

A Magyarország települési szennyvíz-elvezetési és -tisztítási helyzetét nyilvántartó Településsoros Jegyzékről és Tájékoztató Jegyzékről, valamint a szennyvíz-elvezetési agglomerációk lehatárolásáról szóló 379/2015. (XII. 8.) Korm. rendelet módosítása azért szükséges, mert a nyilvántartásba vett szennyvíz-agglomerációs fejlesztési igények finanszírozási forrásának hiánya esetén a Kormány döntésének negyedévenkénti gyakorisággal történő igénylése a finanszírozhatóságról a beérkezett és nyilvántartásba vett szennyvíz-agglomerációs fejlesztési igények számával nem áll arányban. A negyedévenkénti kötelezettség előterjesztés készítésére nem indokolt, az évenkénti gyakoriság elegendő.

A jogszabály-módosítás indokolásának az Indokolások Tárában történő közzététele – a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján – szükséges.

Végső előterjesztői indokolás

a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet módosításáról szóló 287/2019. (XII. 4.) Korm. rendelethez

Magyarország jelenleg egyaránt részese a Genfben, 1949. szeptember 19-én aláírt Közúti Közlekedési Egyezménynek (a továbbiakban: Genfi Egyezmény), valamint a Bécsben, 1968. november 8-án aláírt Közúti Közlekedési Egyezménynek (a továbbiakban: Bécsi Egyezmény). Figyelemmel arra, hogy Magyarország a Genfi Egyezményt nem mondta fel, annak nemzetközi kötelezettségként való végrehajtását a belső jogi dereguláció nem érinti. (A Genfben 1949. évi szeptember hó 19. napján kelt, közúti közlekedési Egyezmény, a közúti jelzésekre vonatkozó Jegyzőkönyv, valamint az ezeket kiegészítő Megállapodások, továbbá a Genfben, 1957. évi december hó 13. napján kelt, az útjelzésekre vonatkozó európai Egyezmény kihirdetéséről szóló 1962. évi 28. törvényerejű rendelet 2007. július 1-jén hatályát veszítette.)

A Bécsi Egyezmény 48. cikke az Egyezmény hatálybalépésével a Genfi Egyezményt a Szerződő Felek közötti viszonyban hatályon kívül helyezte, azok helyébe lépett. Ennek megfelelően a Genfi Egyezmény azon országok között, amelyek annak részesei maradtak, továbbra is hatályban lévőnek tekintendő, és csak a Bécsi Egyezményben részes országok között veszítette hatályát.

Tekintettel arra, hogy Japán csak a Genfi Egyezményben meghatározott nemzetközi vezetői engedélyt fogadja el, mivel Magyarország és Japán között továbbra is a Genfi Egyezmény tekinthető hatályosnak, ezért szükséges módosítani a kormányrendeletet annak érdekében, hogy a Genfi Egyezmény alapján is kiállításra kerülhessen a nemzetközi vezetői engedély.

A közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet módosításáról szóló Korm. rendelethez tartozó indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, illetve a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Az Indokolások Tárát az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 4.

Az Indokolások Tára hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyarokozlony.hu> honlapon érhető el.